

Podstawowe Zasady Biblijne

Jerozolima, miasto wielkiego króla

*Wspaniałe wzgórze, radością jest całej ziemi; góra Syjon,
kraniec północy, jest miastem wielkiego Króla.*
(Ps 48,3)

*Już stoją nasze nogi w twych bramach, o Jeruzalem, Jeruzalem, wzniesione jako
miasto gęsto i ściśle zabudowane. Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie,
według prawa Izraela, aby wielbić imię Pańskie.*
(122,2-4)

Wspaniałe rzeczy głoszą o tobie, o miasto Boże!
(87,3)

Centralne miejsce w przesłaniu zbawienia w Biblii zajmuje wybrany przez Boga naród Izraela oraz dana im przez Niego ziemia. To właśnie z tego narodu i do tej ziemi przyszedł Jego jednorodzony Syn, z obietnicą złożoną jego matce, że *Pan Bóg da mu tron jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a jego panowaniu nie będzie końca* (Łk 1,32-33).

Ten tron Dawida był siedzibą królestwa Izraela w Jerozolimie, które zostało obiecane potomkom Dawida, a zatem ostatecznie samemu Jezusowi (1 Krn 17,11-12; 28,5; 29,23). Dlatego Jerozolima jest utożsamiana z przyszłą lokalizacją zwierzchnictwa Pana Jezusa Chrystusa nad Królestwem Bożym; przyjmie rolę stolicy jego ogólnoswiatowych rządów.

Historia Jerozolimy

Jerozolima pojawia się po raz pierwszy w historii około roku 1900 p.n.e. jako **Salem**, miasto na wzgórzu, kojarzone z królem/kapłanem Melchizedechem, który spotkał tam i pobłogosławił Abrahama, praojca Izraelitów (Rdz 14,18-20). Później jest wspomniana pod nazwą **Jebus** (Joz 18,28), jako miejsce zamieszkiwania kananejskiego plemienia Jebusytów. To właśnie od Jebusytów Dawid zdobył miasto około 1004 p.n.e. i uczynił je stolicą Izraela, określaną również jako **Syjon** oraz **miasto Dawida** (1 Krn 11,4-7).

W okresie podzielonej monarchii, Jerozolima nadal była stolicą południowego królestwa Judy. Została zdobyta i zniszczona przez Babilończyków w roku 587 p.n.e. (2 Krl 25,1-10), ale odbudowano ją w czasach imperium perskiego (Ezd 1,1-4; Ne 2,17; 6,15). Pozostawała głównym miastem w okresie zarówno greckim, jak też rzymskim, lecz została ponownie zniszczona, a świątynia spalona przez Rzymian w roku 70 n.e.

W kolejnych wiekach Jerozolima była w różnych czasach okupowana przez Bizantyjczyków, Persów, Arabów, krzyżowców, i Turków, aż ostatecznie dostała się pod zarząd Brytyjski w następstwie pierwszej wojny światowej. Po założeniu państwa Izrael w roku 1948 miasto było podzielone między Izrael i Jordan aż do wojny sześciodniowej w roku 1967, gdy została ponownie zjednoczona, by stać się współczesną stolicą Izraela.

Miejsce dla Bożego Imienia

Znaczenie Jerozolimy, która to nazwa oznacza prawdopodobnie **fundament pokoju**, jest w Biblii daleko większe niż po prostu administracyjnej stolicy Izraela. Jeszcze zanim naród wkroczył do kraju pod Jozuem, Bóg wyznaczył miejsce, w którym Izrael miał się zbierać, aby oddawać cześć, które to miejsce opisane jest jako zawierające Jego Imię: *Lecz gdy przejdziecie Jordan i osiądziecie w ziemi, którą Pan, Bóg wasz, daje wam na własność, a On udzieli wam pokoju ze strony wszystkich wrogów okolicznych – żyć będziecie bezpiecznie. Gdy wybierze sobie Pan, Bóg wasz, miejsce na mieszkanie dla imienia swego...* (Pwt 12,10-11). Chociaż o miejscu tym jest mowa dwadzieścia jeden razy, nie jest ono nazwane w **Księdze Powtórnego Prawa**, lecz zwią-

zek z Abrahamem i ofiarą z jego syna Izaaka na górze Moria, jednym z jej wzgórz (**Rdz 22,1-2.14**), wyraźnie identyfikuje Jerozolimę jako wyznaczony ośrodek dla kultu Izraela.

W konsekwencji, gdy Dawid wstąpił na tron, rozumiał, że Jerozolima jest właśnie *tym miejscem*, które zostało wybrane przez Boga jako stolica państwa i lokalizacja dla *domu Pana*, czyli świątyni (**1 Krn 21,28; 22,1**). Dawid zgromadził wielkie zapasy materiałów na budowę świątyni; przez objawienie otrzymał jej plany i powierzył swemu synowi Salomonowi zadanie wybudowania jej (**28,2-6.11-12; 29,1-5**). Gdy Salomon objął tron, był wierny temu nakazowi, dlatego też w okresie dwudziestu lat nadzorował wznoszenie zarówno świątyni, jak też pałacu królewskiego (**2 Krn 2,1; 3,1; 8,1**). Boża akceptacja dla świątyni jako odpowiedniego symbolu Jego duchowej obecności pośród ludu wybranego zaznaczyła się manifestacją Boskiej chwały (**7,1**) jak też słowami aprobaty skierowanymi do Salomona we śnie (**ww. 12-16**).

Po babilońskim wygnaniu świątynia została odbudowana w Jerozolimie za namową proroków Aggeusza i Zachariasza (**Ez 1,1-4; 5,1-2; 6,14-15**). W okresie rzymskim, Herod Wielki zaczął rozbudowę świątyni na większą skalę, lecz ledwo ją ukończono, gdy nastąpiło zniszczenie roku 70 n.e. Była to świątynia, w której bywał Pan Jezus Chrystus, który dwukrotnie oczyścił jej dziedziniec, wyrzucając handlarzy, którzy nadużywali tego miejsca (**J 2,13-17; Mt 21,12-13**), i poprawnie prorokował o jej upadku z powodu niesprawiedliwości i przemocy jej władców (**Mt 23,34-39; 24,1-2**).

Obecne konflikty, przyszła chwała

Tak jak biblijni prorocy ogłaszają, że rola narodu żydowskiego w Bożym zamiarze jako Jego świadków będzie niezmienna (**Iz 43,10; Rz 11,1-2.25-27**), tak też mocno podkreślają przyszłą pozycję Jerozolimy. Sam Jezus przepowiedział nie tylko wypędzenie Żydów z Jerozolimy, ale także ponowne zajęcie jej przez nich w przyszłości (**Łk 21,24**), co ostatecznie spełniło się po wojnie sześciodniowej w roku 1967. Miasto ma jednak pozostać ogniskiem konfliktów między narodami, co doprowadzi do Armagedonu i powrotu Jezusa; będzie więc nierozwiązywalnym problemem dla światowych przywódców (**Za 12,1-3; 14,1-3**), tak jak w czasach obecnych.

Jednak słowami tych samych proroków zapewniona jest też przyszła chwała Jerozolimy. Jej świątynia ma zostać odbudowana raz jeszcze, by stanowić centrum kultu dla narodów (**Za 14,16; Ez 43,4-7**), a Pan Jezus Chrystus ma uczynić ją siedzibą swojego ogólnoswiatowego rządu, skąd będą wprowadzane w życie sprawiedliwe Boże prawa, by przynieść sprawiedliwość i pokój (**Iz 2,1-4; Mi 4,1-7**). Zaiste, ci, którzy są prawdziwymi naśladowcami Jezusa przez wiarę, mają udział w przywileju honorowego obywatelstwa Jerozolimy (**Ps 87,5-6**) i mogą wyczekiwać czasu, gdy będą świadkami jej przyszłej chwały.

*Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z nim,
wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały.*

I zgromadzą się przed nim wszystkie narody.

(Mt 25,31-32)

Proście o pokój dla Jeruzalem, niech zażywają pokoju ci, którzy ciebie miłują!

Niech pokój będzie w twoich murach, a bezpieczeństwo w twych pałacach!

Przez wzgląd na moich braci i przyjaciół będę mówił: «Pokój w tobie!»

Przez wzgląd na dom Pana, Boga naszego, będę się modlił o dobro dla ciebie.

(Ps 122,6-9)

Cytaty pochodzą z Biblii Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com